

ZÁHONYI VASUTAS

XIII. évfolyam, 15 szám

2023. december 11

Mikulásbál Záhonyban

Rég volt már, amikor elsőbálozók voltunk, ám december nyolcadikán újra összejött a záhonyi csapat, hogy mulatva is együtt zárjuk az évet. Este héttől gyülekeztek hölgyek és urak a Tűzvirág étteremben, ahol elsőként Juhász Tiborné, a záhonyi képviselő vezetője köszöntötte a vendégsereget, átadva Meleg Jánosnak, a Vasutasok Szakszervezete elnökének üdvözlését is. Ő most sajnos nem tudott eljönni az év végi „tárgyalási nagyüzem” miatt, de kéri, felejtsek el ma, hogy mi van a vasúton, és mi lesz jövőre: legyen a mai este és éjszaka a vidámságé! Amihez Juhászné Erzső hozzátette, legyen részünk az éjszaka egy fergeteges mulatozásban!

Majd kiderült, a Mikulás is hivatalos körünkbe, de együtt kell őt becsalogatnunk, ami sikerült is a „Hull a pelyhes fehér hó” közös és vidám éneklésével. Mi tagadás, látszott rajta és a hangján is hallatszott, hogy nagyon öreg már, de mégis szólt nem csak a közönséghez, de szinte minden vendéghez. És miközben körbejárt az asztalok között, őket is éneklésre, verselésre biztatta, akik meglepően sikeresek voltak. Természetesen ajándékot is hozott, amiből e sorok írója is kapott, de hogy mi volt az, maradjon köztünk, bálozók között.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Ismét képviselőtünk vezetője vette magához a kezdeményezést, és jó szórakozást kívánva rövid pohárköszöntőt mondott. Majd a finom vacsora következett, és a hajnalig tartó

mulatság, amit csak a tombola sorsolása szakított meg. Az abszolút győztes a Tengelyátszerelőben dolgozó Balogh Tibor tagtársunk lett. Ami nem kis teljesítmény, hiszen nem csak a vendégek tombola felajánlásaival volt tele az asztal, de majd mindenki részt is vett a játékban.

Amint képeinken is látszik, a záhonyi csapat – és vendégeik – ismét megmutatták, hogy nem csak „egy csapatban focizunk”, de egy csapatban tudunk kellemesen szórakozni is. Várjuk a következő lehetőséget!

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szabadidős rendezvényünkön mulatozásunkhoz a Záhony-Portnál Pongó Zoltán tagtársunk húzta, egész pontosan billentyűzte a talpalávalót, és úgy tűnik, sikerrel.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Évzárók ismét

A hét elején folytatódtak az alapszervezeti évzáró értekezletek. Hétfőn délelőtt a Területi Képviselő tárgyalójában a Műszaki Kocsiszolgálat Szakszervezeti Bizottsága tartotta, ahol beszámolón túl több aktuális kérdést is megvitattak a jelenlévők. Így szó esett az RCH helyzetről, a bértárgyalásokról és a jövő évi üzemi tanácsi és munkavédelmi képviselő-választásokról is.

Másnap, kedden Eperjeske Átrakóba mentem,

ahol szintén év végi záró értekezletre voltam hivatalos. Az alapszervezet titkára itt is megtartotta beszámolóját, a gazdasági felelős pedig beszámolt az alapszervezet gazdálkodásáról. Én pedig rövid tájékoztatást adtam a tagszervezés, tagmegtartás fontosságáról, az előttünk álló év ezzel kapcsolatos kihívásairól. Az értekezletre meghívást kapott Rabb László csomóponti vezető, aki a Csomópont éves munkájáról adott tájékoztatást.

Mindkét helyen sikeres volt az értekezlet, hiszen számtalan fontos kérdést vitattak meg az elmúlt évről és a várható, vagy még kevésbé tervezhető jövőről egyaránt. A Kocsiszolgálatnál és az Átrakóban közös volt az együttgondolkodás és a közös jövőben való bizakodás. Tegyük ezt mindannyian és a következő évünkben is!

Juhász Tiborné

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 32. szám 2012. január 02.

Redakciónk bája

Örömmel értesítjük a Záhonyi Vasutas kitaró olvasóit, hogy az ünnepek kavalkádjának sűrűjében, két pohár pezsgő között megalapítottuk a Külön-díjat. Hogy miért nem találtunk jobb nevet a díjnak, még magunk sem tudjuk – talán mert közben elfogyott a pezsgő – de ígérjük, a díjátadó ünnepségre megszavazzuk.

Az kitüntetés létrejöttének jelentősége talán a Pulitzer-díjhoz mérhető, bár tény, hogy a Külön-díjjal járó anyagi elismerés még kiegészítésre szorul. Viszont Záhonyban egyedülálló a plecsnyi, kár, hogy a makói származású Pulitzer József sírjánál alig mérhető mozgás volt csak a hír hallatán, miszerint a legjobb újságíróinkat jutalmazzuk majd minden év Szilveszterén. Szerencsére addig majd egy év van előttünk, ezért is vagyunk ilyen bátrak.

Az, hogy sok időnk van, nagyon szerencsés, mert egyelőre gőzünk sincs, kiket jutalmazunk a betyárgombócokkal ékesített díjjal. Ez úgyben a redakció többször is tartott szerkesztőségi ülést, mert ugyan az írás nem nagyon megy még nekünk, de ülni, azt már nagyon tudunk. És minden üldögélésünk alkalmával felvetődött, hogy osszuk el egymás közt a kitüntetések, ami teljesen kézenfekvő ötletnek látszott. Igen ám, csak hogy velünk született szerénységünk gátolta a konszenzus létrejöttét: A megegyezés gátja nem más volt, mint az, hogy jól összevesztünk a gombócon.

Ezek után a magyar hagyományokat követve Problémamegoldó Bizottságot hoztunk létre. Mondanunk sem kell, hogy a Bizottságban a redakció minden tagja helyet kapott, sikerdíjként egy darab betyárgombóó járt minden tagnak, természetesen ülésenként. A Bizottság alaposan tanulmányozta a közelmúlt hasonló eseményeit, no meg a sikerdíj is megtette áldásos hatását, és megszületett a döntés: Olvasóinkra bizzuk annak eldöntését, kik részesülhessenek a patinás díjban. Tehát kérünk mindenkit, aki már legalább egyszer hallott a Záhonyi Vasutastól, vagy már látott olyan vasutast, aki hallott rólunk, jutassa el javaslatát a redakcióba.

Van még azért egy apró gondunk, a díjjal járó anyagi elismerés fedezete. Kérésünk, hogy a jelöléssel együtt mindenki annyi betyárgombóót küldjön, amennyit csak adni szeretne kedvencének. Mi pedig ígérjük, ha probléma merülne fel a gombóócok elosztásában, ismét hűek leszünk a magyar hagyományokhoz.

És most következzenek azok, akik az elmúlt évben legtöbbször megtisztelték lapunkat írásaikkal. A jobb felismerhetőség kedvéért fényképükkel mutatjuk be őket.

Juhász Tiborné: Felelős szerkesztő – kedvenc felelete, hogy nem. Sajtótörténeti érdekesség, hogy ő az, aki a legtöbb cikket tiltotta volna le a magyar újságírás történetében, ha előbb kapja meg posztját. De ez nem veszi el a lelkesedését, hiszen tudja, a remény hal meg utoljára. Vesszők tekintetében igen válogatós, többnyire méla undorral töröl, ha szemé elé kerül valamelyik.

Zubály Bertalan: Nemzetközi segédvezér, külszerkesztő – szereti a szerkesztőséget hozott anyagból tornáztatni. Szerszámát, mely az alszerkesztő úréval ellentétben inkább hosszú, mint kemény, sutba dobva, egy rücskös vándorbottal járja az országot, tehát a vesszők már rég nem érdeklik. Könnyű felismerni, mert ő az, aki alig negyven perces vitaindító expozékkal ejti bámulatba a különféle rendezvények közönségét. Így is csak második a műfajban, viszont ő is hallott már a reményről.

Pokolné Tünde: Vezérasszony, kedvencei a szösszenetek, rövidesen szerkesztő – röviden ír, hogy ne sok idejét vegyük el. Leginkább vörös sapkában látni, amit meg is értünk, mert így elég feltűnő jelenség, amikor lekési a vonatokat. Hiteles tanúk szerint rendszeresen előfordul, hogy tizenkét óra alatt egyet sem ér el, viszont mindegyiket jól megnézi – hátulról. Vesszőügyben nem ismerjük az álláspontját, de azért előfordulnak íásaiban.

Kátai József: A startosok csapatának fővezére, alszerkesztő – leginkább váltáskáival szeret közlekedni. Azon hordozza kemény szerszámát, melyet a legváratlanabb helyeken tesz ki, csakúgy, mint cikkeiben a vesszőket. Szerszámával, ami nem más, mint a szakaszkulcs, komoly tekintély vívott ki magának, mert közöttünk ő az egyetlen, aki sallerokat és kokikat képes bárhol osztani.

Dolhai József: Szerkesztő ő – a slapajok, vagyis az újdondászok réme. Kedvenc szórakozása, hogy minden írásba belekontárkodik, és a legnagyobb gyönyörűség számára, ha legalább felét kihúzhatja. Na jó, majdnem a legnagyobb. De amit nem húzott ki, azt igyekszik úgy átírní, hogy a szerzője se ismerjen rá. Vesszőileg roppant önző, egyébként általában elviselhető fazon. Nyugalmából csak úgy lehet kizökkenteni, ha valaki belekontárkodik íásaiba.

(A szerkesztőség)

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselet Záhony

HUMORSAROK

VETÉLKEDÉS

Újgazdagék házszentelőre hivatalosak, tudják, hogy illik ajándékot vinni, ezért vásárolnak egy spórolós áru csillárt. Otthon az asszony elkezd kicsomagolni, mire a férje:

- Le ne vedd az árcédulát!
- Isten ments! Épp, hogy rá akarok még írni egy nullát...

RUTIN

Álarcban lép egy üzletbe a rabló, és fegyverrel a kezében kiált a kiszolgálóra:

- Ide a kassza kulcsát!

Mire a kiszolgáló rutinosan: becsomagoljam, uram?